

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 19. decembrī – Ryanair un Laudamotion/Komisija

(Lieta T-866/19)

(2020/C 68/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Ryanair DAC* (Swords, Īrija), *Laudamotion GmbH* (Schwechat, Austrija) (pārstāvji: *E. Vahida* un *I. Metaxas-Maranghidis*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt lēmumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasībā prasītāji lūdz Tiesu atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2019/1585 ⁽¹⁾.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2019/1585 esot pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu un pakalpojumu sniegšanas brīvības princips, jo Komisija neesot pārbaudījusi, vai pastāv tādas primāras sabiedrības intereses, kas attaisnotu pakalpojumu sniegšanas brīvības principa, kas paredzēts noteikumos par gaisa satiksmes sadali starp Shipholas un Leleistas lidostām, ierobežošanu.

Ar otro pamatu, kas izvirzīts pakārtoti, tiek apgalvots, ka ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2019/1585 esot pārkāpts pakalpojumu sniegšanas brīvības princips, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1008/2008 ⁽²⁾ 19. panta 2. punkts, jo neesot pierādīta Shipholas lidostas piesātinātība un tranzīta lidojumu lielās priekšrocības, ko ir paredzēts uzlabot satiksmes sadales noteikumos.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2019/1585 esot pārkāpts pakalpojumu sniegšanas brīvības princips un Regulas (EK) Nr. 1008/2008 19. panta 2. punkts, jo neesot objektīvu attaisnojumu diskriminācijai, kas tiek radīta ar gaisa satiksmes sadales noteikumiem.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2019/1585 esot pārkāpts pakalpojumu brīvas sniegšanas princips un Regulas (EK) Nr. 1008/2008 19. panta 2. punkts, jo gaisa satiksmes sadales noteikumi neesot samērīgi un Komisija neesot pārbaudījusi mazāk apgrūtināšu pasākumu pieejamību.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, pirmkārt, ka esot pārkāpta Padomes Regula (EEK) Nr. 95/93 ⁽¹⁾, jo Komisija neesot pārbaudījusi, vai procedūra Leleistades lidostas klasificēšanai par koordinētu lidostu ir saderīga ar šo regulu, un tāpēc, ka esot tikusi izveidota saikne starp laika nišām un galamērķi, un, otrkārt, ka esot pretruna ar vispārējiem principiem, kas reglamentē Regulu (EEK) Nr. 95/93.

Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1008/2008 19. panta 2. punkts, jo Komisija neesot pārbaudījusi, vai ir izpildīts nosacījums, ka lidostas sniedz gaisa pārvadātājiem nepieciešamos pakalpojumus un nepamatoti neierobežo viņu komerciālās iespējas.

(¹) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2019/1585 (2019. gada 24. septembris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1008/2008 19. pantā paredzēto satiksmes sadales noteikumu noteikšanu Amsterdamas Shipholas lidostai un Amsterdamas Leleistades lidostai (OV 2019 L 246, 24. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (OV 2008, L 293, 3. lpp.).

(³) Padomes Regula (EEK) Nr. 95/93 (1993. gada 18. janvāris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz laika nišu piešķiršanu Kopienas lidostās (OV 1993 L 14, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 20. decembrī – RA/Revīzijas palāta

(Lieta T-867/19)

(2020/C 68/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RA (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Revīzijas palāta

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2019. gada 27. februāra lēmumu, kas pieņemts, izpildot 2018. gada 8. novembra spriedumu lietā RA/Revīzijas palāta (T-874/16, nav publicēts, EU:T:2018:757), nepaaugstināt prasītāju AD 11 pakāpē 2016. gada paaugstināšanas amatā ietvaros;
- piespriest Revīzijas palātai prasītājam izmaksāt 8 000 EUR kā atlīdzību par nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest Revīzijas palātai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar nepietiekamu pamatojumu atbildē, ar ko tika noraidīta sūdzība, jo nav norādīts atbilstošais un konkrētais prasītāja nepaaugstināšanas amatā iemesls.
2. Otrais pamats ir saistīts ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 45. panta neievērošanu, neveicot visu amatā paaugstināmo ierēdņu nopelnu salīdzinošu izvērtējumu. Proti, pirmkārt, "visaptveroši" novērtējot visu amatā paaugstināmo ierēdņu nopelnus, iecelējinstiucija neesot veikusi salīdzinošu izvērtējumu uz vienlīdzīgiem pamatiem. Otrkārt, tā esot nepareizi piemērojusi valodu lietojuma kritēriju.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.